

Šimtadienis

Kaip ir kasmet vasario mėnesį per visos Lietuvos mokyklas nuvilnija Šimtadienio šventės džiugesys. Tai diena, kai dvyliktos klasės mokiniai paskutinį kartą linksminasi mokykloje prieš sunkiuosius egzaminus. Šiluvos vidurinėje mokykloje Šimtadienio šventę, kaip ir kasmet, organizavo vienuoliktokai. Jie labai daug ruošiesi, kad tik šis vakaras būtų kuo įdomesnis ir ji dvyliktokai prisimintų su nostalgija.

Tad, likus šimtui dienų iki Paskutinio skambučio, gražų ir ramų žiemos vakarą, į salę sugužėjus šventės kaltininkams – dvyliktokams ir svečiams, prasidėjo pilnas linksmybių ir nuotykių vakaras. Užgrojus pirmiesiems akordams, į sceną įbėgo penki linksmi nusiteikę jūreiviai ir uždainavo dainą apie laivelį, jūrą ir laivo kapitoną. Kapitonui pristačius savo įgulą, laivas buvo užgrobtas nuožmių ir pikty piratų. Įgulą buvo surišta ir uždaryta į triumfą, o laivo kapitonė privalėjo paklusti piratams. Prasidėjo grėsmingas piratų šokis, kuris sudrebino visą salę. Po šokio kapitonė bandė išsivaduoti, todėl derėjosi su piratų vadu ir, tik pasiūlius daug aukso, pirato širdis atlėjo, tačiau to neužteko. Tada kapitonė piratą sudomino kitu pasiūlymu: apiplaukti pasaulį ir pamatyti jo įdomybes. Tad jie sukirto rankomis ir pradėjo kelionę.

Pirmoji aplankyta šalis buvo Saudo Arabija. Čia piratas su kapitone rado arabų šeichą, besipykstantį su savo žmonomis. Bet, pamatęs juos, šeichas labai užsinorėjo, kad kas nors jam sušoktų pilvo šokį, šiai užduočiai įvykdyti buvo paprašyta dvyliktokų pagalbos. Šeichą šokis sužavėjo. O kapitonė su piratu tęsė kelionę. Tada jie aplankė tekančios saulės šalį – Kiniją. Piratas susipažino su geišomis, kurios taip pat norėjo pasikviesti į sceną du dvyliktokus, kurie parodytų visiems, kaip vyksta sumo varžybos. Taigi dvyliktokai ir vėl turėjo parodyti savo sugebėjimus. Aišku, laimėjo draugystė.

Kelionė tęsėsi toliau. Plaukdami jie išgirdo Sirtakio muzikos garsus, o priplaukę arčiau pamatė, kaip kažkokie vyrai šoka – tai buvo graikų pasirodymas. Išlipę į krantą, keliauninkai sutiko Asteriksą ir Obeliksą, kurie visiems gyrėsi savo galia ir ginčijosi, kurio raumenys didesni. Bet jų ginčą nutraukė Druidas. Jis norėjo išbandyti atsineštą skystį (mineralinį vandenį). Pagalbos ir vėl buvo kreiptasi į dvyliktokus, kurie, išgėrę „Vytauto“ su Obeliksu turėjo lenkti rankomis. Pasirodo „Vytautas“ veikia, dvyliktokai buvo stipresni.

Pavargę nuo stiprios naktį siautusios audros, keliauninkai laivą prišvartavo prie keistos, bato formos šalies, pasirodo – tai Italija. Kapitonę ir piratą pastebėjo Krikštatėviu pramintas mafijos bosas su savo pavaldiniais, kurie vos nenušovė šios gražios porėlės. Bet Krikštatėvis labai norėjo linksmybių ir dvyliktokų paprašė parodyti, kaip šie moka žaisti futbolą. Kadangi jo pavaldiniai buvo „nevisai pilno proto“, tad kilo nesklandumų, tačiau jie buvo pašalinti. Taigi dvi dvyliktokės, prižištos prie kėdžių, turėjo įspirti kamuolį į vartus, kuriuose stovėjo dar viena dvyliktokė, užrištomis akimis. O tuo tarpu, piratas su kapitone, pasinaudoję gera proga pasprukti, pabėgo.

Išsivadavę iš nelaisvės, keliauninkai plaukė toliau, taip pasiekė didžiulę šalį – Rusiją, kurios uoste išmetė savo laivo inkarą. Išlipę iš laivo, sutiko dvi kažkokiais popieriais nešinas Matrioškas. Jos turėjo užduotį, kurios niekaip negalėjo pačios įveikti. Todėl vėl į pagalbą buvo pakviesti dvyliktokai. Jie turėjo atspėti ant lapo parašytus cheminius elementus. Bet tai buvo ne viskas, piratas labai norėjo išbandyti savo mėgstamą užduotį: siųsti žmones lenta. O kadangi dvyliktokai pirmoje užduotyje pasirodė nekaip, todėl užrištomis akimis privalėjo surasti lentą ir ją

pereiti. Šią užduotį jie įvykdė gana gerai ir buvo paleisti. Rusijos merginas sužavėjo piratų vadas todėl jam padovanojo gražių Matrioškų ir nusivylusio barmeno šokį, kurio siautuliui neatsispyrė ir piratai.

Kelionei artėjant į pabaigą, kapitonė pasiūlė piratams aplankyti dar vieną šalį – Afriką. Vos spėję išlipti iš laivo, jie buvo užpulti laukinių, kurie norėjo gražiąją porelę paaukoti dievams. Bet kapitonė juos perkalbėjo ir pasiūlė aukoti dvyliktokus. Taigi aukojamieji pirmiausia turėjo būti išbandyti ar tinkami dievams. Jie turėjo, išklause gyvūnų garsus, juos atspėti, o po to ir pakartoti tai, ką girdėjo. Pamatę, kad laukiniai nėra tokie baisūs, kaip anksčiau atrodė, piratas su kapitone įsidrašino ir pagrasino, kad uždarys čiabuvius į kažkokią stebuklingą dėžutę, jei nepaleis dvyliktokų. Dėl žinių ir proto stokos laukiniai nesuprato, kad tai tik fotoaparatas ir išsigandę paleido savo aukas. Laukiniai iš džiaugsmo, kad jų neuždarė, dar padainavo ir pašoko keliauninkams.

Pagaliau, skrosdami gimtosios Baltijos bangas, visi grįžo namo. Tačiau buvo likę dar keli neišbandę savo jėgų dvyliktokai, kuriems tuoj pat buvo skirta užduotis: sukurti eilėrašį apie meilę. Kol jie kūrė eiles, scenoje vyko šokiai, į kuriuos buvo kviečiami visi žiūrovai. Buvo labai gražu matyti tiek linksmai nusiteikusių žmonių. Ir piratai, ir jūreiviai džiaugėsi grįžę namo, todėl ir jie visiems stebėjusiems jų kelionę padovanojo šokį.

Už pastangas atliekant visas užduotis dvyliktokams buvo išdalinti pusatestačiai. Dar vis mokyklos šeimininkai buvo pakviesti į sceną, kurioje jie ištarė priesaikos žodžius. Dvyliktokai buvo paprašyti visą savo liūdesį, nusivylimą ar pyktį – visas negeroves, sukauptas per visus mokslo metus, supūsti į balionus ir juos susprogdinti.

Šventė tuo nesibaigė, o tęsėsi smagiame šokių sūkuryje. Šėlome visą ilgą vakarą, tačiau mums jis tikrai nepailgo. Manau, kad visiems ši šventė paliko didelį įspūdį. Tikiuosi, kad jos dvyliktokai dar ilgai nepamirš, o likusios šimtas dienų iki Paskutinio skambučio prabėgs taip linksmai kaip ir šimtadienio vakaras. Norėčiau palinkėti dvyliktokams kuo didžiausios sėkmės baigiant šiuos mokslo metus, susikaupimo egzaminams ir dar didesnės sėkmės tolimesniame gyvenime. Neužmirškite mokyklos, kurioje praleidote didžiąją dalį savo laiko ir tikiuosi, kad šis čia praleistas laikas buvo jums naudingas.

Vienuoliktokų vardu noriu padėkoti mūsų auklėtojai R. Norkienei, kuri negailėjo nei pastangų, nei laiko padedant ruošti šiai šventei. Dėkojame K. Griškui, kuris neatsisakė mums pagelbėti. Ačiū tariame ir mokytojams už jų supratingumą ir pagalbą. Žinoma, dėkojame ir savo tėveliams mus palaikiusiems ir padėjusiems pasiruošti šiai šventei. Visiems ačiū.

Juozas Stugys, vienuoliktokas

{gallery}Simtadienis{/gallery}